

PODZIĘKOWANIA

Materiały do tej pracy zbierałem przez wiele lat, obiecując innym i sobie, że kiedyś wreszcie powstanie. Na początku 2019 r. przyrzekłem mojemu synowi Mateuszowi, że w końcu ją napiszę. W dwa tygodnie po przyjęciu mojego wniosku o otwarcie przewodu doktorskiego przez Radę Wydziału Historycznego Mateusz zginął tragicznie w wypadku. Potem przyszła pandemia covid i różne kłopoty zdrowotne w rodzinie...

Serdecznie dziękuję moim Promotorkom: dr hab. Agnieszce Kościańskiej, prof. UW i dr Katarzynie Waszczyńskiej za wszelkie krytyczne uwagi, merytoryczne wskazówki i bezgraniczną cierpliwość.

Dziękuję moim Recenzentom rozprawy: prof. dr. hab. Robertowi Trabie i dr. hab. Marianowi G. Gerlichowi za wnikliwą ocenę pracy i wskazanie zagadnień, które należy poprawić bądź uzupełnić.

Dziękuję Recenzentom tej książki, etnologom, pani prof. Annie Weronice Brzezińskiej z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i prof. Zygmunta Kłodnickiemu z Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Dzięki ich życzliwym uwagom mogłem lepiej przedstawić mechanizmy przemian i wyjaśnić problemy kształtowania się kurpiowskiej tożsamości.

Zbierając materiał i pisząc, doświadczyłem ogromnego wsparcia, pomocy i szczerzej sympatii od przyjaciół z Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej UW i wielu innych przyjaciół. Było to dla mnie ogromnie ważne i za to również bardzo dziękuję.

Dziękuję moim Najbliższym: żonie Małgosi i córce Kasi za nieustanny serdeczny „mobbing” i pomoc w każdej dosłownie chwili.

Dziękuję Kurpiom – tym, z którymi rozmawiałem w latach 70. i 80. XX w. i tym, z którymi mam zaszczyt przyjaźnić się i współpracować do dziś.